

РЕШЕНИЕ

№ 12627

гр. София, 31.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 04.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **5699** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156, ал. 1 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), вр. чл. 107, ал. 3 от същия кодекс.

Образувано е по жалба на „Рила комерс“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район Т., [улица], представлявано от управителя Г. К., срещу Акт за установяване на задължение по декларация по чл.107, ал. 3 от ДОПК № 2462 – 2024 – 1 от 23.12.2024г., издаден от С. Г. М. – Г., на длъжност „старши инспектор“ в отдел „Общински приходи – С. –Т.“ на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, потвърден с Решение № СФД 25 – РД28 – 133/25.03.2025 г. на директор на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община.

С оспорения Акт за установяване на задължение по декларация по чл.107, ал.3 от ДОПК № 2462 – 2024 – 1/23. 12. 2024г. са установени задължения на „Рила комерс“ООД за ДНИ и ТБО за 2019 г. в размер общо на 9239.12 лева главница и 5564.15 лева лихви за недвижим имот, представляващ търговски обект с идентификатор 68134.1001.486.1.20 с РЗП общо 401.00 кв.м., РЗП на обекта 361.00 кв.м., РЗП на мазе 40.00 кв.м., с адрес [населено място], район Т. – С., [улица], ет. 1, за който имот е подадена декларация по чл. 14 от ЗМДТ с № [ЕГН]/23.12.2024 г.

С жалбата се иска отмяна на оспорения акт като незаконосъобразен. Правят се възражения, че за същия имот партидата е дублирана, а жалбоподателят плаща ДНИ и ТБО от години, като ДНИ и ТБО за 2019 г. също са платени. Представени са писмени бележки.

Ответникът - директорът на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, чрез юрисконсулт А. оспорва жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството по издаване на АУЗД е започнало по инициатива на орган по приходите на Столична община, който при извършена проверка е установил, че „Рила комерс“ ООД е собственик на недвижим имот, представляващ търговски обект с идентификатор 68134.1001.486.1.20 с РЗП общо 401.00 кв.м., РЗП на обекта 361.00 кв.м., РЗП на мазе 40.00 кв.м., с адрес [населено място], район Т. – С., [улица], ет. 1 и за този имот е подадена декларация по чл. 14 от ЗМДТ с №[ЕГН]/23.12.2024г.

Органът по приходите е приел, че за този имот не са платени ДНИ и ТБО за 2019г., предвид на което е установил размер на задължения на „Рила комерс“ ООД общо на 9239.12 лева главница и 5564.15 лева лихви. общо в размер на 14803,27 лева., в т.ч.: - за данък върху недвижимите имоти /ДНИ/ в размер на 1839,67 лв., ведно със съответните начислени лихви За просрочие върху тази главница, изчислени към 23. 12. 2024 г. в размер на 1101,68 лв., т.е. общо дължимо- 2941,35 лв. и за такса за битови отпадъци /ТБО/ в размер на 7399,45 лв., ведно със съответните начислени лихви за просрочие върху тази главница, изчислени към 23. 12. 2024г. в размер на 4462,47 лв., т.е. общо дължимо - 11861,92лв.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административната преписка. Към оспорения АУЗД е приложена подадена коригираща декларация по чл. 14 от ЗМДТ с № [ЕГН]/23.12.2024г. от „Рила комерс“ ООД, противно на твърденията в жалбата, че такава декларация не е подавана. Приложено е копие на констативен нотариален акт №174, том I, рег. №4923, дело № 140/2019 г., с който „Рила комерс“ ООД е признат за собственик на имот с идентификатор 68134.1001.486.1.20 с РЗП общо 401.00 кв.м., РЗП на обекта 361.00 кв.м., РЗП на мазе 40.00 кв.м., с адрес [населено място], район Т. – С., [улица], ет. 1.

По делото е приложена и данъчна декларация, подадена от „Рила комерс“ ООД на 04.07.2019 г. за същия имот, както и приходни квитанции за платени ТБО и ДНИ за 2019 г. общо в размер на 745.06 лева.

От страна на ответника са представени доказателства за компетентност на органа, както и доказателства за предоставяне на услугите по събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране, третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации, поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината, за което няма спор по делото.

Прието е заключение на съдебно – счетоводна експертиза, което съдът кредитира изцяло като обективно и обосновано. Вещото лице дава заключение, че „Рила комерс“ ООД е платило ДНИ и ТБО за 2019 г. в размер на 745.06 лева. При проверка в отдсл „МДТ – Т.- С.“ вещото лице е установило, че платените ДНИ и ТБО за 2019 г. са за данъчен обект[ЕИК], партида 7224F113930 за 154 кв.м. имот с адрес на имота [населено място], [улица].

По подадената данъчна декларация с №[ЕГН]/23.12.2024г. от „Рила комерс“ ООД е открита нова партида 7224F331439, за която няма платени ДНИ и ТБО за 2019 г. РЗП на имота е 361 кв.м. и 40 кв.м. мазе., общо РЗП от 401 кв.м. Към датата на подаване на декларацията дружеството „Рила комерс“ ООД има вече открита партида №7224F113930 за имот с РЗП 154 кв.м. и адрес [населено място], район „Т. – С.“, [улица], за която партида са платени определените ДНИ и ТБО за 2019 г.

Вещото лице е направило заключение, че в случай, че имот с партиден №7224F113930 за имот с РЗП 154 кв.м. и адрес [населено място], район „Т. – С.“, [улица] идентичен с имот с партиден № 7224F331439 с РЗП общо от 401.00 кв.м., дружеството би следвало да заплати само разликата между ДНИ и ТБО по Акт за установяване на задължение по декларация по чл.107, ал. 3 от

ДОПК № 2462 – 2024 – 1/23. 12. 2024г. и платените ДНИ и ТБО за имот с партиден №7224F113930.

При така установената фактическа обстановка, която не се оспорва от страните, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, от лице с правен интерес, насочена е срещу годен за обжалване административен акт и е подадена след проведен задължителен контрол пред горестоящия орган.

Предвид изложеното, жалбата е допустима. Разгледана по същество е основателна по следните съображения:

Съгласно чл. 4 от ЗМДТ, установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършва от служители на общинската администрация по реда на ДОПК, които в производствата имат правомощия на органи по приходите. Съгласно чл. 107, ал. 3 от ДОПК, изр. трето, акт за установяване на задължение за данъци може да се издаде и служебно (без искане на задълженото лице) при установяване на несъответствие между декларираните данни и данните, получени от трети лица и организации, след като е изчерпан редът по чл. 103, както и когато не е подадена декларация или задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия.

При тази правна рамка и с оглед установеното от фактическа страна, съдът приема, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма и при липса на съществени процесуални нарушения. Издателят на акта е разполагал с материална компетентност да издаде АУЗД по чл. 107 от ДОПК, тъй като от една страна е сред служителите имащи правомощия на органи по приходите, а от друга, към момента на издаване на АУЗД, задълженията за 2019г. за имот с партиден № 7224F331439 не са били платени в срок. Доколкото елементите, въз основа на които се определя данъка и таксата за битови отпадъци са разписани в закона и съответно в решения на СОС, съдът приема, че не е налице нарушение на изискването за форма, което да е съществено и да представлява самостоятелно основание за отмяна на акта.

За да прецени спазването на процедурните правила и съответствието на оспорения акт с материалния закон, съдът съобрази следното:

Разпоредбата на чл. 107, ал. 3 ДОПК предвижда също така, че акт може да се издаде и служебно при установяване на несъответствие между декларираните данни и данните, получени от трети лица и организации, след като е изчерпан редът по чл. 103, както и когато не е подадена декларация или задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия. Акт може да се издаде и служебно въз основа на собствени данни, данни, получени от трети лица и организации, когато по закон не е предвидено подаване на декларация и задължението не е платено и не е извършена ревизия. Следователно е грешен изводът, че подадената декларация по чл. 14 ЗМДТ обвързва органите по приходите по абсолютен начин и че не е налице възможност за законосъобразно установяване на основанието и размера на публичното задължение при възникнали разминавания в данните по различни причини. Органът по приходите има задължението да установи служебно всички факти и обстоятелства от значение за основата и размера на задълженията и да подложи събраните доказателства на обективен анализ - чл. 37, ал. 1 ДОПК.

В процесния случай жалбоподателят е направил твърдение, че за един и същ недвижим имот има открити две различни партиди, както и че за част от имота са подадени декларации от други правни субекти, които ползват тези части и които плащат ДНИ и ТБО за тях. Доколкото задължението за данък се свързва с факта на притежание на собственост върху недвижим имот, нормалното и логично положение е, данъкът да бъде дължим само от лицето, които е действителен собственик или ползвател на имота, ако е приложимо. В разглежданата хипотеза,

независимо от декларирането по реда на чл. 14 ЗМДТ е следвало органите по приходите да установят дали за част от имота има платени ТБО и ДНИ за 2019 г. от „Рила комерс“ ООД, което е установено от ССЧЕ.

В случай, че за декларирания имот с партиден № 7224F331439 с РЗП общо от 401.00 кв.м. има платени ТБО и ДНИ за 2019 г. от други правни субекти, които са декларирали части от имота като техни собствени, „Рила комерс“ ООД не дължи ТБО и ДНИ за тези части от имота по силата на чл. 12, ал.1 и ал. 2 от ЗМДТ.

В случай, че имот с партиден №7224F113930 за имот с РЗП 154 кв.м. и адрес [населено място], район „Т. – С.“, [улица] идентичен с имот с партиден № 7224F331439 с РЗП общо от 401.00 кв.м. и не са платени ДНИ и ТБО от други правни субекти, дружеството би следвало да заплати само разликата между ДНИ и ТБО по Акт за установяване на задължение по декларация по чл.107, ал. 3 от ДОПК № 2462 – 2024 – 1/23. 12. 2024г. и платените от него ДНИ и ТБО за имот с партиден №7224F113930.

По изложените съображения АУЗД е издаден без да са изяснени релевантните факти от органа по приходите, при необоснован извод за дължимост на ТБО и ДНИ за 2019 г. и при неправилно определен размер на задълженията.

Следва оспорения акт да бъде отменен, а преписката върната на органа по приходите за изясняване на всички факти, преди евентуално издаване на АУЗД, само в случай, че за имота има неплатени ДНИ и ТБО за 2019 г.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Акт за установяване на задължение по декларация по чл.107, ал.3 от ДОПК № 2462 – 2024 – 1/23. 12. 2024г., издаден от С. Г. М. – Г., на длъжност „старши инспектор“ в отдел „Общински приходи – С. –Т.“ на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, потвърден с Решение № СФД 25 – РД28 – 133/25.03.2025 г. на директор на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община.

ВРЪЩА преписката на С. Г. М. – Г., на длъжност „старши инспектор“ в отдел „Общински приходи – С. –Т.“ на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: